

פוטרה שבוע אחרי שהודיעה על הריון

רשת חנויות האופנה פיטרה מנהלת אזור כחודש וחצי לאחר שהחלה בעבודה, בטענה שלא עמדה ביעדי המכירות. אלא שהפיטורים בוצעו שבוע ימים בלבד אחרי שהודיעה על הריון. סמיכות הזמנים ומהירות הפיטורים הביאו את בית הדין לקבוע כי הם היו פגומים.

בדצמבר 2011, בחלוף כחודש של הכשרה, החלה מנהלת אזור חדשה לעבוד ב"עונות" - רשת חנויות אופנה לנשים במידות גדולות. כחודש לאחר מכן הודיעה העובדת למנהל הרשת שנכנסה להריון. כשבוע לאחר מכן, זימן אותה מנכ"ל החברה לשיחה, שבסופה פוטרה.

כעבור כארבעה חודשים, פנתה האישה לרשת בדרישה לפיצוי עקב פיטוריה בעת הריון. מאחר שהרשת סירבה והכחישה כי להריון היה קשר לפיטורים, נאלצה האישה לתבוע אותה בבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב.

התובעת טענה כי פוטרה בשל ההריון, ללא שימוע ובחוסר תום לב. לטענתה, באופן תמוה, כבר בריאיון העבודה שלה עם מנכ"ל הרשת (שנפטר בינתיים) היא נשאלה אם היא מתכננת להקים משפחה.

היא טענה, כי לא ייתכן שהיעדים הם הסיבה לפיטוריה רק חודש וחצי לאחר שנכנסה לתפקיד, שכן קיבלה לידיה אזור כושל שהצריך פעולות שיקום וגיוס עובדים שלוקחות זמן.

הרשת, מצידה, עמדה על כך שהתובעת פוטרה בשל הישגיה הנמוכים ולאחר שהזוהרה והודתה בעצמה כי אינה מסוגלת למלא את התפקיד.

הרשת טענה כי התובעת – שהתקבלה לתקופת ניסיון בלבד – קיבלה לידיה אזור מצליח אך כשלה בניהולו. ההחלטה לפטרה, התעקשה הרשת, לא הייתה קשורה להריון, שהרי הרשת מעסיקה נשים רבות שיצאו לחופשת לידה וחזרו.

אחרים קיבלו הזדמנות, התובעת לא

השופטת קרן כהן קבעה כי אמנם ההריון לא היה השיקול היחיד בפיטורי התובעת, ואולם, המהירות בה פוטרה כמו גם סמיכות הפיטורים למועד ההודעה על הריונה, מעידים כי היה זה אחד השיקולים לפיטוריה.

השופטת שוכנעה, שאלמלא ההריון לא היו מפטרים את התובעת כל כך מהר אלא היו נותנים לה הזדמנות להוכיח את עצמה, כפי שנתנו למנהלים אחרים ברשת, והחליטה שדי בכך כדי "להכתיים" את הפיטורים בחוסר חוקיות.

נפסק, כי בניגוד לגרסת הרשת, הוכח שמצבו של האזור שניהלה התובעת היה בכי רע ושלא עמד ביעדים תקופה ארוכה למדי, בין היתר בשל קשיים אובייקטיביים כמו מחסור בכח אדם.

לנוכח דברים אלה, קבעה השופטת, כי אי העמידה ביעדים בתוך חודש וחצי לא הייתה פגם מהותי שהצדיק את פיטורי התובעת.

השופטת הוסיפה כי קלטת השיחה עם המנכ"ל מהווה ראיה חשובה ביותר לכך שלהריון היה משקל בהחלטת הפיטורים.

כמו כן, העובדה שהמנכ"ל אמר בשיחת הפיטורים שהופתע מההריון ואף ניסה להוכיח לתובעת שהייתה בהריון כבר בעת הראיון – מחזקת את טענתה כי נשאלה על כך עוד בראיון העבודה ומצביעה על פגם בהתנהלות הרשת.

השופטת כהן קבעה כי טענות הנתבעת שהיא מעסיקה עובדות שהיו בהיריון אינה רלוונטית כלל בשל הקביעה שההיריון לא היה השיקול היחיד לפיטורים אלא שימש כ"זרז".

לנוכח מסקנות אלה נקבע שהתובעת זכאית לפיצויים על פיטורים בחוסר תום לב, על הפרת חובת השימוע ועל הפרת חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, אם כי השופטת לא נעתרה לכל הרכיבים והסכומים שדרשה התובעת.

בסיכומו של יום "עונות" חויבה לשלם 84,140 שקלים בתוספת 11,500 שקל עבור הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.